

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET ROODSPIEGELKIKKERKAPJE

Toneelspel door ouderen voor kinderen

door

Hilde Maris & Johnny de Meyer

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.3012

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A2

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **HET ROODSPIEGELKIKKERKAPJE** op te voeren moet de naam van auteur **HILDE MARIS & JOHNNY DE MEYER** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/027
ISBN 978-90-385-10842

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Hilde Maris & Johnny de Meyer
www.toneelfonds.be

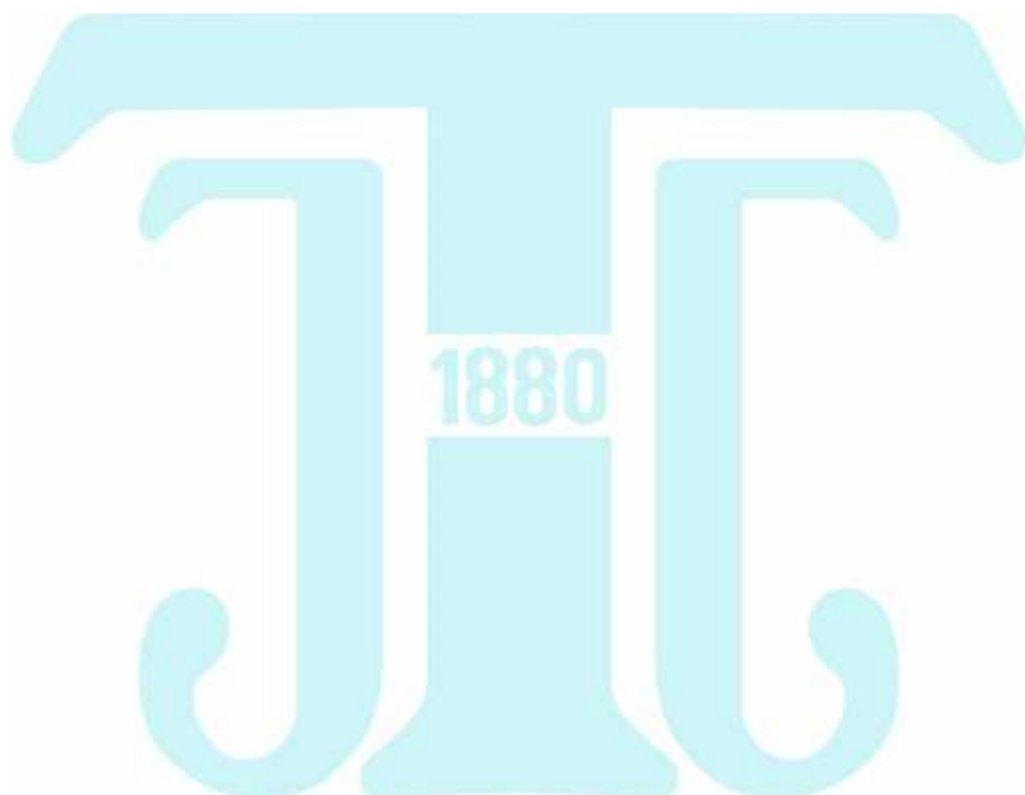
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 spelers)

ZUS
NEEF
BROER

HANDPOP IN DE VORM VAN EEN KIKKER

1. Beginscène

(Begin= stilstaand beeld. Zus zit op de grond en is met een spiegeltje bezig. Broer oefent om paard te zijn. Neef staat met roze rok aan op toren en zoekt naar woorden voor zijn liedje)

Eens de kinderen allemaal zitten:

NEEF : *(zingt luid en overtuigd):*

Rararaa wat wil ik
Ik wil een grote strik,
Speciaal voor mij gekozen
‘k Wil alleen die ene kleur
ik lijk misschien een zeur
maar ik wil echt die roze
Rood, zwart, groen, paars wit of geel
het zijn er toch zo veel
ik heb al lang gekozen.

(Zus is recht gaan staan naast Neef en verliest onderweg één schoen.)

ZUS : Helaba. Dat is mijn rok.

NEEF : Oei.

ZUS : Waar hebt ge die gevonden?

NEEF : Gewoon, die lag hier.

ZUS : Ja maar, ge moet dat wel eerst vragen, hè. Het is hier wel mijn huis.

NEEF : Maar 't is toch ook het huis van je broer?

ZUS : Ja, maar de rok is alleen van mij. Hoe komt het dat gij die aan hebt?

BROER : Hallo! *(tegen publiek)* Ik weet hoe het komt dat onze Neef die aan heeft. Dat kwam zo: vanmorgen kwam ik hier zoeken naar André en ...

ZUS : *(ook tegen publiek)* Da's niet waar. Vanmorgen waren wij hier om te trouwen.

BROER : Gij wel ja.

NEEF : *(tegen Broer)* Maar gij speelde toch ook mee?

BROER : Maar ik wilde niet.

ZUS : Oh! Liegebeest !

BROER : Nee, gij hebt mij gewoon mee getrokken, maar ik wilde echt niet.

ZUS : Oh ja? En toch zijt gij vanmorgen met mij getrouwd.

BROER : In uw dromen misschien, ja. Maar in 't echt zeker niet.

ZUS : Maar ik bedoel: ge zijt met mij getrouwd voor te spelen, hè.

BROER : Nee hoor, zelfs niet voor te spelen. Weet je wat: laten we alles nog eens doen zoals vanmorgen.

ZUS : Maar dan echt zoals we vanmorgen deden, hè?

BROER : Ja, helemaal hetzelfde. *(tegen publiek)* Dan zullen jullie zien dat ik echt niet wilde.

NEEF : *(snel, voor er opnieuw wordt gekibbeld)* Oké, zoals vanmorgen dus.

(Ze zetten/hangen alles weer zoals net na scène 4. Zus en Neef gaan samen de zaal in.)

ZUS : *(roept naar broer)* Klaar?

BROER : Klaar!

(Broer alleen op scène, op zoek naar André. Zus en Neef komen naar beneden, al pratend.)

NEEF : Jaa, dat is een goed idee. En dan met zo'n heel mooi kleedje.

ZUS : En met zo'n witte, lange sleep.

NEEF : En ook zo'n luier.

ZUS : Een wat?

NEEF : Wel, zo'n doorzichtige doek, zodat je man, of je 'bijna-man', je gezicht niet goed kan zien.

BROER : Dat is een 'sssluier'.

ZUS : Ha, Broer, hier ben je! Jij bent straks mijn euh ... *(kijkt vragend naar Neef)*

NEEF : Duime-.

ZUS : Duimegom!

BROER : Neeee, je ‘bruidegom’.

ZUS : Wel ja, dat bedoel ik. En dan lopen wij arm in arm. (*Zus trekt Broer mee naar rechtsvoor. Neef staat linksvoor*)

BROER : Neeee, IK WIL NIET! Ik ben uw broer.

2. Rozijntjes

ZUS : Je zou maar beter trouwen met mij. Ik heb lekkere rozijntjes op mijn vingers.

NEEF : Nijntje?

ZUS : Nee, niet Nijntje, ROZIJTJE.

BROER : (*zingt op treiterige toon*) Nijntje-rozijntje (x ... keer)

ZUS : Zeg, alstublieft!

BROER : Nijntje,- Rozijntje...

ZUS : Allé, luister nu. (*tegen Neef*) Gij luistert wel naar mij, hè. Kijk (*toont haar vingers*) ik heb rozijntjes. Die zijn heel lekker! Ik bijt daar op. Broer heeft die ook.

BROER : Niet waar.

ZUS : Jawel, iedereen heeft dat!

(*Broer kijkt ongelovig naar Zus.*)

Ja, gij hebt er ook. Ik heb die van u er al eens proberen af bijten. (*tegen Neef, onderonsje*) Hij was heel kwaad. Hij had dat niet graag.

BROER : Dat is niet waar.

ZUS : Jawel en daarbij: ze smaken niet zo goed als die van mij.

BROER : Dat is niet waar: de mijne smaken beter.

ZUS : Laat mij dan proeven.

BROER : Nee. Het zijn mijn rozijntjes.

NEEF : (*was in tussentijd aan eigen vingers aan 't proeven, komt tussen, zonder pauze*)
En wat als ze geen smaak hebben?

(Broer en Zus kijken naar elkaar.)

BROER : Dan ... hebt ge een groot probleem.

ZUS : Jaaaa, dan zijt ge misschien wel ziek!

NEEF : *(proeft nog eens en zegt dan)* Doe niet zo flauw.

ZUS : Ik heb eens een madame op straat gezien, hè ...*(wenkt de andere 2)*

(Broer wijst naar Neef, die is nog altijd bezorgd z'n rozijntjes aan het proeven)

(tegen Neef) Mag ik eens proeven? *(Zus proeft bij Neef, proeft bij zichzelf.)* Die van mij smaken een beetje ... zout.

BROER : Die van mij ook.

ZUS : Echt waar? *(probeert de rozijntjes van Broer in haar mond te nemen)*

BROER : Niet doen.

ZUS : Komaan Broer, laat mij proeven.

BROER : Nee, mijn rozijntjes zijn voor mij en voor niemand anders.

ZUS : Toe!

BROER : Open!

ZUS : Allé toe!

BROER : Allé open!

ZUS : Geef hier!

NEEF : Hij wil dat niet!

BROER : Nee, het zijn mijn rozijntjes, alleen van mij.

ZUS : Oké.... Ik heb eens een mevrouw gezien, precies één grote rozijn. Echt waar. Die liep op straat. Een rozijn, in de stad.

BROER : Nee.

ZUS : Gelooft ge 't niet?

BROER : Nee.

ZUS : *(begint alleen tegen Neef te fluisteren)* Die madame had allemaal lijnen op haar gezicht, zoals een rozijn. En ook op haar handen, en haar armen. En ook onder haar kleren.

NEEF : Hebt gij onder haar kleren gekeken?

ZUS : Nee. Maar het was precies of ze veel te lang in bad had gezeten.

NEEF : Ja, dat heb ik ook al gehad. Dan heb je zo heel raar vel op je vingers.

ZUS : Jaaa, maar die mevrouw kwam niet uit bad.

NEEF : Nee?

ZUS : Ze was zo rozijn omdat dat ...

BROER : ...gewoon een oud madammeke was.

ZUS : Pffff! (*Zus loopt naar achter en doet daar ook schoen uit.*)

NEEF : Zijn oude mannetjes ook rozijnig?

BROER : Ja hoor en hoe ouder je wordt, hoe rozijniger!

(Neef neemt sjaal en speelt daarmee oud vrouwtje.)

ZUS : Jaaa! Maar nog wat meer rozijn, want die mevrouw was wel oud. (*doet rode doek over Neefs hoofd*)

(Neef vertrekt z'n gezicht en toont het telkens aan Broer en Zus)

BROER + ZUS : Ouder.

(Dit gebeurt drie keer. Zus pakt ukelele.)

Afschuwelijk oud!

(Neef stapt rond als oud vrouwtje.)

ZUS : (*met Ukelele*) 1. Daaaaar, liep een oude vrouw op straat,

In de kei- in de kei- in de Keizerstraat.

Zij was precies een ro-ozijn

In de Kei- in de Kei-in de Keizerstraat.

Die oude vrouw die bleef nu staan

In de Kei in de Keizerstraat.”

2. Daaaaar, liep een oude vrouw op straat,
 In de kei- in de kei- in de Keizerstraat.
 Zij was niet groot maar super klein

(Neef maakt Broer oud vrouwtje)

3. Daaaaar, liep een oude vrouw op straat,
 In de kei- in de kei- in de Keizerstraat.
 Zij liep als een oude tsjoeketrein

4. Daaaaar, liep een oude vrouw op straat,
 In de kei- in de kei- in de Keizerstraat.
 Zij was op zoek naar rode wijn

BROER : *(gooit sjaal om hoofd van Zus)* Nu jij!

ZUS : Nee, ik niet! Ik word nooit rozijn.

(Zus gooit doek af (rechts voor de toren), Ukelele naar achter en knipt spiegeltje af. Broer en Neef lachen)

Nee, ik krijg niet van die rimpels en ik word nooit rozijn.

(Broer en Neef lachen samen en wijzen naar Zus en konkelfoezen.)

Dat is niet waar, ik heb geen vieze rozijnenrimpels. Behalve op mijn vingers.

BROER + NEEF : Hilde Rozijn, Hilde Rozijn! *(pittig, rap-versie)*

ZUS : Nee! Als jullie zo doen, dan verklap ik jullie niet waarom ik nooit rozijn wordt.

BROER : Hilde Rozijn, Hilde ...!

NEEF : Waarom?

ZUS : Als ik oud word, dan ga ik mij elke dag strijken. *(doet het voor)* Of nee, ik ga mij laten strijken. Mijn liefje, die dan later mijn man wordt, vraag ik om elke dag te strijken. *(doet het nog eens)*

(Broer en Neef proberen het ook)

Als die dat elke dag doet bij mij, krijg ik nooit rozijnenrimpels.

BROER : *(met zijn handen op zijn gezicht)* Maar dan moet je ook vragen om terug te strijken, *(doet met handen tegengestelde strijkrichting naar boven)* anders blijft je gezicht zo staan *(weer strijken naar beneden)*.

ZUS : Oh ja. Dus zo en dan zo. Zo en dan zo ... (x3)

(Broer en Neef trekken onnozele gezichten achter de rug van Zus. Zus neemt face lifting heel serieus. De twee anderen amuseren zich met heel gekke gezichten.)

Ik voel dat het al helpt. We zijn goed bezig. *(draait zich om.)*

BROER + NEEF : Jaja, goed bezig! *(blijven intussen gekke bekken trekken)*

(zus reageert eventueel kwaad omdat ze het niet doen zoals zij het wil)

ZUS : Zeg! Dus zo en dan zo... Pfff, ge wordt daar wel moe van. *(draait zich om. Herstel van jongens. Anderen bevestigen.)* Gelukkig dat mijn man dat later gaat doen. Maar dan moet ik eerst trouwen. Komaan Johnny, gij trouwt met mij.

BROER : Neeee! Ik kan jouw man niet zijn, ik ben je broer.

NEEF : En om te spelen?

BROER : Nee! Ik was trouwens André aan het zoeken, die moet hier ergens zijn.

ZUS : André? Die zit toch ... *(kijkt naar plaatsje André en merkt dat hij weg is.)*

BROER : Nee, ik heb hem gisteren een momentje bij mij genomen.

NEEF : Waarom? Waart gij gisteren een beetje verdrietig?

ZUS : Johnny had André nodig, Johnny had André nodig!

BROER : Nee! Gewoon. Ik wilde een beetje met hem praten, zonder dat sommige curieuze-neuzemosterdpotten dat zouden horen.

NEEF : Ah en wie waren dan die krukeuzeneuzen- snotterpotten?

BROER : Curieuzeneuze-mosterdpotten! Hij moet hier ergens zijn, maar ik vind hem